

mia kr. til hypotekbanken og 2,2 mia kr. til andre offentlige låntagere.

Det høje renteniveau i udlandet i første kvartal 1980 betød en mindre tilskyndelse for den private sektor til at optage lån, og de private kapitalbevægelser medførte i disse måneder en netto-kapitalexport af størrelsesordenen et par milliarder. Da det løbende betalingsbalanceunderskud samtidig var betydeligt, faldt valutareserverne med næsten 6 mia kr., når bortses fra den opskrivning svarende til 4 mia kr., som blev foretaget ultimo januar 1980, og som skyldes en ændret værdiansættelse af guldbeholdningen og en særlig tildeling af trækningmuligheder i valutafonden. Fra og med 2. kvartal 1980 har de private kapitalbevægelser igen bidraget med positive beløb til dækning af det udenlandske finansieringsbehov. Da den offentlige låntagning også har været koncentreret i 2. og 3. kvartal 1980, er valutareservestillingen ultimo september 1980 næsten tilbage på niveauet ultimo 1979.

På basis af den økonomiske politik, som nu er tilrettelagt, og under forudsætning af, at den konkurrencemæssige stilling over for udlandet kan fastholdes, regner regeringen med en reduktion af betalingsbalanceunderskuddet i 1981 på 3 mia kr. i forhold til i år.

Bruttofinansieringsbehovet over for udlandet må på baggrund heraf forventes at blive 19-20 mia kr. i 1981.

Som erfaringerne senest fra 1980 har bekræftet, er de private kapitalbevægelser meget ustabile, såvel i retning som i omfang. Ikke alene afhænger den private kapitalimport af den indenlandske penge- og kreditpolitik, men også bevægelser i det udenlandske renteniveau og forventninger omkring valutakursudviklingen påvirker på afgørende måde de private kapitalbevægelser. Dette hænger delvis sammen med, at den private kapitalimport ofte vil være af relativt kortfristet karakter.

I betragtning af størrelsen af det forventede bruttofinansieringsbehov over for udlandet, og behovet for refinansiering af den private kortfristede udlandsgæld, finder regeringen det nødvendigt, at der tilvejebringes lovmæssigt grundlag for, at en væsentlig del af finansieringsbehovet kan dækkes gennem statslig låntagning, og at denne låntagning suppleres med anden offentlig udenlandsk låntagning, herunder hypotekbankens låntagning. Kun

med en ganske stor offentlig låntagning, vil det være muligt at sikre en tilpas langfristet finansiering af betalingsbalanceunderskuddet, og derigennem tilvejebringe en stabil baggrund for tilrettelæggelsen af landets valutapolitik.

Staten har ud over de i 1980 hjemtagne lån på 7,0 mia kr. underskrevet låneaftaler om kreditter på ialt 725 mill \$ svarende til 4,1 mia kr., som ikke er hjemtaget. Herudover råder staten over utrukne kreditter fra 1979 på 850 mill \$. Disse variabelt forrentede banklån er aftalt på baggrund af de gunstige lånebetingelser, der har været gældende på eurovalutamarkedet de seneste par år. I den periode, hvor kreditterne henstår utrukne, fungerer de som et forholdsvis billigt supplement til den valutariske sikkerhed, der ligger i valutareserverne. En passende beholdning af utrukne kreditter giver derfor en betydelig fleksibilitet i tilrettelæggelsen af statens øvrige låntagning, hvilket især er af betydning i lyset af det forventede bruttofinansieringsbehov i 1981 og de kommende år.

Som det fremgår af det foregående råder staten ultimo oktober 1980 over utrukne kreditter på ialt 1575 mill. \$ (8,9 mia kr.), hvilket er 475 mill. \$ mere end ved indgangen til 1980. Det er næppe sandsynligt, at der bliver behov for at trække væsentlige beløb på disse inden nytår.

Den vækst i utrukne reserver, som altså vil finde sted i 1980, er udtryk for, at bemyndigelsen ifølge lov nr. 56 af 13. februar 1980 har vist sig tilstrækkelig til at dække et års behov, således som man antog ved forelæggelsen af lovforslaget i sin tid.

Nærværende lovforslag er derfor ikke begrundet i et akut behov for udenlandsk låntagning, men i betragtning af det ret betydelige udenlandske bruttofinansieringsbehov i 1981 finder regeringen det ønskeligt, at statens udenlandske lånepolitik fortsat kan tilrettelægges så fleksibelt, at udnyttelse af gunstige lånemuligheder på de udenlandske markeder ikke begrænses af manglende lovmæssig bemyndigelse. Da der også i de nærmest følgende år må forudses bruttofinansieringsbehov af en vis størrelse, finder regeringen det vigtigt, også fremover at råde over en passende reserve af utrukne kreditter, såfremt situationen på lånemarkederne taler herfor. Den søgte bemyndigelse skønnes at ville være tilstrækkelig til at dække behovet for statslig udenlandsk låntagning i det kommende år.